

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 24 stycznia 2013 r.*

Odwołanie — Pomoc państwa — Umorzenie 65-procentowego zobowiązania podatkowego w ramach zbiorowego postępowania upadłościowego — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Kryterium prywatnego wierzyciela — Granice kontroli sądowej — Zastąpienie przez Sąd własnym uzasadnieniem uzasadnienia zawartego w spornej decyzji — Oczywisty błąd w ocenie — Przeinaczenie dowodów

W sprawie C-73/11 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 17 lutego 2011 r.,

Frucona Košice a.s., z siedzibą w Koszycach (Słowacja), reprezentowana przez P. Lasoka, QC, J. Holmesa, i B. Hartnett, barristers, oraz przez O. Geissa, Rechtsanwalt,

strona skarżąca,

w której drugą stroną jest:

Komisja Europejska, reprezentowana przez K. Walkerovą, L. Armati i B. Martenczuka, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana w pierwszej instancji,

popierana przez:

St. Nicolaus – trade a.s., z siedzibą w Bratysławie (Słowacja), reprezentowaną przez adwokata N. Smahę,

interwenient w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: A. Rosas, pełniący obowiązki prezesa drugiej izby, U. Löhmus, A. Ó Caoimh, A. Arabadjiev (sprawozdawca) i C.G. Fernlund, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: L. Hewlett, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 5 lipca 2012 r.,

* Język postępowania: angielski.

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 6 września 2012 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 W swoim odwołaniu Frucona Košice a.s. (zwana dalej „Frucona Košice”) wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie T-11/07 Frucona Košice przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-5453 (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd oddalił jej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/254/WE z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie pomocy państwa C 25/05 (ex NN 21/05) udzielonej przez Republikę Słowacką na rzecz Frucona Košice a.s. (Dz.U. L 112, s. 14, zwanej dalej „sporną decyzją”).

Okoliczności powstania sporu i sporna decyzja

- 2 Frucona Košice jest spółką prawa słowackiego, która prowadziła działalność w szczególności w sektorze produkcji alkoholi i napojów alkoholowych.
- 3 W dniu 25 lutego 2004 r. Frucona Košice, która w przeszłości kilkakrotnie korzystała z odroczenia wykonania zobowiązania podatkowego, nie była zdolna zapłacić podatku akcyzowego, który winna była uiścić za styczeń 2004 r.
- 4 W konsekwencji w dniu 6 marca 2004 r. odebrano jej licencję na produkcję i przetwórstwo alkoholi i napojów alkoholowych. Od tego czasu ograniczyła się do dystrybucji pod marką „Frucona” napojów alkoholowych zakupionych od przedsiębiorstwa, które na mocy porozumienia produkowało ją na podstawie licencji w fabrykach spółki Frucona Košice.
- 5 Frucona Košice znalazła się też w sytuacji zadłużenia w rozumieniu zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ustawy nr 328/1991 o postępowaniu likwidacyjnym i układowym).
- 6 Ze spornej decyzji wynika, że postępowania likwidacyjne i układowe podlegają kontroli sądu, która zmierza do uregulowania sytuacji finansowej zadłużonych spółek. Podczas gdy postępowanie likwidacyjne prowadzi do zakończenia istnienia spółki, postępowanie układowe umożliwia jej dalszą działalność poprzez doprowadzenie do zawarcia porozumienia, na mocy którego zadłużona spółka spłaca część swoich długów w zamian za umorzenie pozostałych wierzytelności.
- 7 Dyrektor generalny spółki Frucona Košice spotkał się w dniach 16 grudnia 2003 r. oraz 23 i 30 stycznia 2004 r. ze słowackimi przedstawicielami dyrekcji generalnej ds. podatków i ministrem finansów, między innymi po to, aby zaproponować im ustalenie zobowiązań podatkowych spółki w drodze układu.
- 8 W dniu 8 stycznia 2004 r. spółka ta skontaktowała się w tej sprawie również z urzędem Košice IV (zwanym dalej „miejscowym organem podatkowym”), któremu podlegała. Miejscowy organ podatkowy nie sprzeciwił się zawarciu układu.
- 9 W dniu 8 marca 2004 r. Frucona Košice złożyła do Krajský súd v Košiciach (sądu okręgowego w Koszycach) (Słowacja) wniosek o wszczęcie postępowania układowego zawierający propozycję, że każdemu z wierzycieli zapłaci 35% kwoty, jaką była mu winna (zwaną dalej „propozycją układu”). Całkowite zadłużenie spółki Frucona Košice wynosiło około 644,6 mln SKK, w tym około 640,8 mln SKK zadłużenia podatkowego.
- 10 Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2004 r. Krajský súd v Košiciach zezwolił na wszczęcie postępowania układowego i między innymi powtórzył w tym postanowieniu propozycję układu.

- 11 Aby umożliwić miejscowemu organowi podatkowemu oszacowanie korzyści wynikających, odpowiednio, z propozycji układu, z likwidacji oraz z egzekucji należności podatkowych Frucona Košice przedłożyła mu w dniu 26 kwietnia 2004 r. sprawozdanie z audytu sporządzone przez jej audytora wewnętrznego (zwane dalej „sprawozdaniem K”) oraz, w dniu 7 lipca 2004 r., sprawozdanie z audytu sporządzone przez niezależną spółkę audytorską (zwane dalej „sprawozdaniem E”).
- 12 W dniu 21 czerwca 2004 r. słowacka administracja skarbowa przeprowadziła kontrolę w pomieszczeniach skarżącej. Podczas tej kontroli ustalono, że w dniu 17 czerwca 2004 r. skarżąca dysponowała, między innymi, środkami płynnymi w wysokości 161,3 mln SKK.
- 13 Pismem z dnia 6 lipca 2004 r. dyrektor generalna słowackiej dyrekcji generalnej ds. podatków wezwała miejscowy organ podatkowy, by nie zgodził się na propozycję układu, jako że nie była ona korzystna dla Republiki Słowackiej.
- 14 W dniu 9 lipca 2004 r. wierzyciele spółki Frucona Košice, w tym miejscowy organ podatkowy, na posiedzeniu dotyczącym układu przyjęli propozycję układu.
- 15 Postanowieniem z dnia 14 lipca 2004 r. Krajský súd v Košiciach zatwierdził układ i wskazał, w szczególności, że przewidywał on, iż wiarygodności słowackiej administracji podatkowej zostaną zaspokojone w 35%, co odpowiadało kwocie do zapłaty w wysokości około 224,3 mln SKK.
- 16 W tym samym dniu słowacka dyrekcja generalna ds. podatków zawiesiła dyrektora miejscowego organu podatkowego w wykonywaniu obowiązków i wyznaczyła jego zastępcę, a w dniu 14 grudnia 2004 r. został on oskarżony o nadużycie finansowe i malwersację z powodu przyjęcia przez miejscowy organ podatkowy propozycji układu. Wyrokiem z dnia 6 marca 2006 r. Špeciálny súd v Pezinku (sąd specjalny w Pezinku) (Słowacja) uniewinnił go od wszystkich skierowanych przeciwko niemu zarzutów.
- 17 Pismem z dnia 20 października 2004 r. miejscowy organ podatkowy poinformował spółkę Frucona Košice, że warunki układu stanowią pośrednią pomoc państwa, która wymaga zgody Komisji Wspólnot Europejskich.
- 18 W dniu 17 grudnia 2004 r. Frucona Košice między innymi zapłaciła miejscowemu organowi podatkowemu kwotę 224,3 mln SKK odpowiadającą 35% jej całkowitego zadłużenia. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2004 r. Krajský súd v Košiciach zamknął postępowanie układowe. Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2006 r. Krajský súd v Košiciach zmniejszył kwotę, która powinna zostać zapłacona na rzecz miejscowego organu podatkowego, do 224,1 mln SKK.
- 19 Pismem z dnia 15 października 2004 r. do Komisji złożona została skarga dotycząca pomocy przyznanej jakoby bezprawnie spółce Frucona Košice.
- 20 Pismem z dnia 4 stycznia 2005 r. Republika Słowacka, w następstwie skierowania do niej przez Komisję żądania udzielenia informacji, powiadomiła Komisję, o istnieniu możliwości, iż Frucona Košice otrzymała bezprawną pomoc, i wniosła do Komisji o zatwierdzenie tej pomocy jako pomocy na ratowanie zagrożonego przedsiębiorstwa.
- 21 Zebrawszy dodatkowe informacje, pismem z dnia 5 lipca 2005 r. Komisja doręczyła Republice Słowackiej swą decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w sprawie rozpatrywanego środka. Owa decyzja została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. 2005, C 233, s. 47).
- 22 W dniu 7 czerwca 2006 r. Komisja wydała sporną decyzję, której sentencja w art. 1 stanowi, że pomoc państwa, której Republika Słowacka udzieliła na rzecz spółki Frucona Košice, w wysokości 416 515 990 SKK, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, a w art. 2 nakazuje odzyskanie tej pomocy.

- 23 W części decyzji poświęconej ocenie istnienia pomocy państwa Komisja wskazała, że układ zawierał takie same warunki zarówno dla prywatnych wierzycieli, jak i dla administracji skarbowej, pomimo że ta ostatnia znajdowała się, ze względu na swój status wierzyciela uprzywilejowanego w postępowaniu likwidacyjnym, w korzystniejszej od prywatnych wierzycieli sytuacji prawnej i ekonomicznej.
- 24 Komisja uznała zatem, że zastosowanie kryterium prywatnego wierzyciela wymagało zbadania, czy miejscowy organ podatkowy „zyskał więcej, przyjąwszy warunki układu wnioskowanego przez [spółkę Frucona Košice] w porównaniu z prawdopodobnym wynikiem postępowania likwidacyjnego lub egzekucji podatkowej”.
- 25 Rozważając zysk z postępowania likwidacyjnego, Komisja stwierdziła, że sprawozdanie E nie stanowiło wiarygodnej podstawy, gdyż opierało się na stanie aktywów spółki Frucona Košice w dniu 31 marca 2004 r., a nie na ich stanie, w szczególności, w dniu 17 czerwca 2004 r. Wobec tego współczynniki likwidacji przyjęte w sprawozdaniu E były zdaniem Komisji za niskie. Ponadto nie został wyjaśniony sposób ich obliczenia. Co więcej, sposób obliczenia różnych opłat związanych z postępowaniem likwidacyjnym, które zostałyby odliczone od ogólnego przychodu ze sprzedaży aktywów, budzi wątpliwości w świetle innych dostępnych oszacowań.
- 26 Na podstawie posiadanych dokumentów Komisja stwierdziła, że „sprzedaż aktywów w postępowaniu likwidacyjnym najprawdopodobniej prowadziła do osiągnięcia wyższego zysku” niż zysk osiągnięty w wyniku układu i że ze względu na uprzywilejowany status miejscowego organu podatkowego „prawie cały zysk z upadłości przeszedłby na [jego] rzecz”. Komisja doszła do takiego samego wniosku, jeśli chodzi o zysk z egzekucji podatkowej.
- 27 Komisja podkreśliła następnie, że dykcja generalna ds. podatków Republiki Słowackiej sprzeciwiała się proponowanemu układowi i wykluczyła znaczenie, przy stosowaniu kryterium prywatnego wierzyciela, ewentualnych długofalowych interesów państwa, na przykład zapłaty na rzecz państwa podatków pochodzących z działalności Frucona Košice.
- 28 Komisja stwierdziła, że nie zostało spełnione kryterium prywatnego wierzyciela działającego w warunkach gospodarki rynkowej i że wobec tego badany środek stanowił pomoc państwa równą kwocie długu umorzonego przez miejscowy organ podatkowy. Wreszcie Komisja uznała, że pomoc ta była niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 29 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 12 stycznia 2007 r. Frucona Košice wniosła skargę o stwierdzenie nieważności spornej decyzji.
- 30 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 8 czerwca 2007 r. spółka St. Nicolaus – trade a.s. (zwana dalej „St. Nicolaus – trade”) wniosła o dopuszczenie jej do postępowania w charakterze interwenienta popierającego żądania Komisji. Wniosek ten został uwzględniony postanowieniem prezesa drugiej izby Sądu z dnia 11 października 2007 r.
- 31 Na poparcie swojej skargi Frucona Košice podniosła dziesięć zarzutów, z których czwarty był oparty na naruszeniu prawa i błędzie co do okoliczności faktycznych, które popełniła Komisja przy uznaniu spornego środka za pomoc państwa, stwierdzając, że postępowanie likwidacyjne było korzystniejsze niż postępowanie układowe i że wobec tego nie zostało spełnione kryterium rozważnego wierzyciela prywatnego.

- 32 W ramach tego zarzutu Frucona Košice zasadniczo podniosła, że Komisja nie wzięła pod uwagę, w szczególności w świetle dowodów przedstawionych przez tę spółkę, czasu trwania postępowania likwidacyjnego i jego wpływu na wybór stojący przed prywatnym wierzycielem znajdującym się na miejscu administracji skarbowej.
- 33 Sąd przede wszystkim stwierdził, że ze względu na to, iż stosowanie kryterium wierzyciela prywatnego wiąże się z dokonywaniem złożonych ocen ekonomicznych, kontrola zgodności z prawem spornej decyzji powinna być ograniczona do sprawdzenia, czy Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie.
- 34 Następnie Sąd uznał, że w rozpatrywanej sprawie przy dokonywaniu kontroli należało uwzględnić status wierzyciela uprzywilejowanego przysługujący słowackiej administracji skarbowej, szczególnie ostrożny charakter szacunku dokonanego przez Komisję w odniesieniu do dochodu ze sprzedaży aktywów spółki Frucona Košice w ramach postępowania likwidacyjnego i okoliczność, że w odróżnieniu od układu postępowanie likwidacyjne nie przewiduje umorzenia długu.
- 35 W świetle tych wywodów Sąd w pkt 123–129 zaskarżonego wyroku stwierdził, co następuje:

„123 Po pierwsze, jeśli chodzi o argument [spółki Frucona Košice], że Komisja nie uwzględniła czasu trwania postępowania likwidacyjnego na Słowacji i raportów sporządzonych w tym zakresie przez osoby trzecie, należy zaznaczyć przede wszystkim, że wbrew twierdzeniom [tej spółki] Komisja nie tylko wskazała w motywie 54 [spornej] decyzji, iż zdaniem Republiki Słowackiej w świetle szczególnych okoliczności niniejszej sprawy czas trwania postępowania likwidacyjnego byłby krótszy niż normalnie, ale również wspomniała w motywie 40 [spornej] decyzji, że według [spółki Frucona Košice] postępowanie likwidacyjne na Słowacji trwa średnio od trzech do siedmiu lat. Komisja wyjaśniła, że [Frucona Košice] oparła swoje stanowisko na okolicznościach, statystykach i przykładzie spółki słowackiej, która znajdowała się w sytuacji podobnej do jej sytuacji. Dlatego też nie można zarzucać Komisji, że pominęła tę kwestię i stanowisko [spółki Frucona Košice] w tym względzie.

124 Ponadto, jeśli chodzi o dowody, jakimi Komisja dysponowała, należy zaznaczyć, że same dane przekazane przez [spółkę Frucona Košice] nie odpowiadają wymogom wiarygodności i spójności. Szacunki dotyczące czasu trwania postępowania likwidacyjnego na Słowacji, jakie [Frucona Košice] przekazała Komisji, były bowiem ogólne i nie uwzględniały szczególnych okoliczności niniejszej sprawy. Podobnie niektóre z tych szacunków były podane w przybliżeniu i w pewnym zakresie nie zgadzały się z sobą. [Frucona Košice] powołuje się bowiem na cztery sprawozdania wskazane w pkt 96 powyżej, w których ów czas trwania postępowania został oszacowany odpowiednio na: cztery lata i osiem miesięcy, na okres od trzech do siedmiu lat oraz na ponad sześć lat.

125 Innymi raportami, do których [Frucona Košice] nawiązuje, są raporty Komisji z 2002 r. i 2003 r. dotyczące postępów osiągniętych przez Republikę Słowacką w ramach przygotowania jej członkostwa w Unii. Zdaniem [spółki Frucona Košice] Komisja wskazała w tych raportach na trudności i konieczność poprawy, jeśli chodzi o postępowanie likwidacyjne i postępowanie upadłościowe na Słowacji. Tymczasem należy stwierdzić, że owe raporty Komisji dotyczą postępowania likwidacyjnego na Słowacji w ogólności i nie zajmują się szczególnymi okolicznościami niniejszej sprawy.

126 Ponadto należy zauważyć, że [Frucona Košice] nie wspomniała o wnioskach wynikających ze sprawozdania K, jeśli chodzi o czas, przez jaki mogłoby trwać w stosunku do niej postępowanie likwidacyjne. W [sprawozdaniu K], które sama [Frucona Košice] przedstawiła w tej sprawie, ów czas został oszacowany na »około 2 lata (w zależności od warunków i pracy zarządcy)«. Należy zaznaczyć, że poza faktem, iż owo oszacowanie czasu trwania takiego postępowania likwidacyjnego jest ewidentnie znacznie bardziej optymistyczne niż inne szacunki przedstawione przez [spółkę Frucona Košice], rzeczony szacunek dotyczył konkretnie [owej spółki].

127 Należy również uznać, że – jak podnosi Komisja – gdy tak jak w niniejszej sprawie liczba wierzycieli dłużnika jest ograniczona oraz istnieją aktywa o dodatniej wartości likwidacyjnej, postępowanie likwidacyjne może być przeprowadzone szybciej niż normalnie. Twierdzenie to jest tym bardziej słuszne w niniejszej sprawie, że strony są zgodne co do tego, iż wiarygodność słowackiej administracji podatkowej wobec [spółki Frucona Košice] stanowiła około 99% pasywów tej ostatniej i co do tego, że wspomniana administracja była wierzycielem uprzywilejowanym. Wynika stąd, że słowacka administracja podatkowa miałaby decydujący wpływ na czas trwania postępowania likwidacyjnego. Prawdą jest, że [Frucona Košice] twierdzi, iż szczególne cechy, lokalizacja geograficzna i przestarzały charakter większości jej aktywów utrudniłyby znalezienie nabywcy, a zatem spowolniłyby przebieg postępowania likwidacyjnego. Jednakże, jak wskazała Komisja w motywie 88 [spornej] decyzji, szereg okoliczności, a w szczególności fakt, iż niektóre z aktywów produkcyjnych [spółki Frucona Košice] znalazły nabywcę po odebraniu jej licencji na produkcję i przetwórstwo alkoholi i napojów alkoholowych, wskazuje na to, że to twierdzenie [...] jest bezzasadne.

128 [...]

129 Z powyższych rozważań wynika, że Komisja nie popełniła oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do czasu trwania postępowania likwidacyjnego”.

36 Następnie Sąd oddalił również pozostałe zarzuty, a tym samym skargę spółki Frucona Košice, i obciążył tę spółkę kosztami postępowania.

Żądania stron

37 Frucona Košice wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim dotyczy podniesionych w skardze zarzutów czwartego i szóstego;
- uwzględnienie tych zarzutów jako zasadnych;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd, aby mógł wydać rozstrzygnięcie w przedmiocie podniesionych w skardze zarzutów od piątego do dziewiątego w zakresie, w jakim dotyczą postępowania w sprawie egzekucji należności podatkowych, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

38 Komisja wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania oraz
- obciążenie spółki Frucona Košice kosztami postępowania.

39 St. Nicolaus – trade wnosi do Trybunału o oddalenie odwołania, utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku oraz obciążenie spółki Frucona Košice kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

- 40 Na poparcie odwołania Frucona Košice podnosi dwa zarzuty. Zarzut pierwszy jest oparty na naruszeniu prawa przez Sąd przy stosowaniu kryterium prywatnego wierzyciela. W istocie zarzut ten dzieli się na dwie części, z których pierwsza dotyczy czasu trwania postępowania likwidacyjnego, a druga – znaczenia, jakie dla oceny współczynnika likwidacji ma opinia ekspertów.
- 41 W ramach zarzutu drugiego Frucona Košice zarzuca Sądowi zastąpienie argumentów zawarte w spornej decyzji własnymi argumentami oraz przeinaczenie dowodów. Zarzut ten w istocie dzieli się na cztery części, z których pierwsza dotyczy kosztów postępowania likwidacyjnego, druga – czasu trwania takiego postępowania, trzecia – ostrożności oceny Komisji, a czwarta – znaczenia zadłużenia pozostałego po wspomnianym postępowaniu likwidacyjnym.
- 42 W pierwszej kolejności należy zbadać łącznie część pierwszą zarzutu pierwszego i część drugą zarzutu drugiego dotyczące czasu trwania postępowania likwidacyjnego.

Argumentacja stron

- 43 W części pierwszej zarzutu pierwszego Frucona Košice podnosi, że Sąd naruszył prawo przy stosowaniu kryterium prywatnego wierzyciela.
- 44 Frucona Košice uważa, że w ramach dokonywanej przez siebie oceny Sąd nie zbadał sytuacji w sposób, w jaki uczyniłby to prywatny wierzyciel, przy uwzględnieniu informacji, do których ten ostatni mógł mieć dostęp w chwili zawarcia układu. Według niej Sąd potwierdził dokonaną a posteriori przez Komisję ocenę, która nie uwzględnia niektórych zagrożeń i terminów mogących mieć wpływ na decyzję prywatnego wierzyciela podjętą podczas badania korzyści związanych, odpowiednio, z postępowaniem likwidacyjnym i z postępowaniem układowym.
- 45 W szczególności zdaniem Frucona Košice Sąd ograniczył się do zbadania, czy dokonana przez Komisję analiza zawierała błędy, nie zaś czy została ona przeprowadzona z uwzględnieniem punktu widzenia ostrożnego wierzyciela prywatnego.
- 46 Frucona Košice stoi na stanowisku, że kryterium to wymaga dokonania oceny, czy w świetle informacji, jakie rozsądnie należy uznać za dostępne w chwili zawarcia układu, sporny środek zapewniał korzyść oczywiście większą niż rozwiązanie wybrane przez prywatnego wierzyciela znajdującego się w podobnej sytuacji.
- 47 Sąd powinien był zatem przede wszystkim ustalić, czy informacje dotyczące czasu trwania postępowania likwidacyjnego mogły wpłynąć na podjęcie decyzji przez hipotetycznego prywatnego wierzyciela. Następnie powinien był sprawdzić, czy Komisja wzięła te informacje pod uwagę. Wreszcie Sąd powinien był zbadać, czy Komisja przypisała tym informacjom należne im znaczenie.
- 48 Frucona Košice uważa, że przy dokonywaniu wyboru pomiędzy różnymi sposobami pokrycia zadłużenia ostrożny wierzyciel prywatny wziąłby pod uwagę różne dostępne w niniejszym przypadku informacje dotyczące czasu trwania postępowania upadłościowego oraz związanych z tym wątpliwości. Wobec tego różne sprawozdania i dokumenty na temat postępowania likwidacyjnego dotyczącego spółki Liehofruct mającego wcześniej miejsce w tym samym sektorze gospodarki, zawierają zdaniem Frucona Košice istotne z prawnego punktu widzenia informacje, które Komisja powinna była wziąć pod uwagę, czego jednak nie zrobiła, naruszając w ten sposób prawo. Naruszenie to nie zostało przez Sąd skrytykowane.

- 49 Frucona Košice wskazuje, że poprzez stwierdzenie, iż dokonana przez Komisję ocena sprawozdań dotyczyła okoliczności faktycznej, to znaczy czasu trwania postępowań upadłościowych, w odniesieniu do której Komisja posiada pewien zakres uznania, Sąd naruszył prawo, ponieważ podniesiony problem dotyczył wpływu tych informacji na ocenę, jakiej dokonałby ostrożny wierzyciel prywatny.
- 50 W części drugiej zarzutu drugiego Frucona Košice podnosi, że odnośnie do czasu trwania postępowania likwidacyjnego Sąd w szczególności uzasadnił w oparciu o swoje własne argumenty nieprzeprowadzenie badania tych elementów przez Komisję.
- 51 Według spółki Frucona Košice w pkt 123 zaskarżonego wyroku Sąd nie uwzględnił bowiem treści spornej decyzji, ponieważ motywy, do których odnosi się w tym punkcie Sąd, nie mają wyrażać stanowiska Komisji w sprawie czasu trwania różnych postępowań, lecz przedstawiają stanowiska tej spółki i Republiki Słowackiej.
- 52 Stwierdzając w pkt 124 zaskarżonego wyroku, że dane przekazane przez spółkę Frucona Košice nie odpowiadały wymogom wiarygodności i spójności, Sąd w celu oddalenia argumentów tej spółki dodał w sposób niezgodny z prawem nowe argumenty do uzasadnienia przedstawionego w spornej decyzji. Ponadto stwierdzenie Sądu, w myśl którego Komisja dysponowała szeregiem oszacowań dotyczących prawdopodobnego czasu trwania postępowania likwidacyjnego na Słowacji, nie stanowiło odpowiedzi na argumentację przedstawioną przez spółkę Frucona Košice.
- 53 Odmawiając w pkt 125 zaskarżonego wyroku znaczenia sprawozdaniom Komisji z lat 2002 i 2003 o postępach Republiki Słowackiej na drodze do członkostwa w UE ze względu na to, że nie uwzględniały one szczególnych okoliczności niniejszej sprawy, Sąd podniósł argument, na który również nie powołała się Komisja w uzasadnieniu spornej decyzji. Ponadto uzasadnienie takie nie jest słuszne, gdyż przy stosowaniu kryterium prywatnego wierzyciela Komisja często opiera się częściowo na ogólnych informacjach dotyczących sytuacji gospodarczej w danym państwie członkowskim.
- 54 Wskazując w pkt 126 zaskarżonego wyroku, że w jednym ze sprawozdań przedstawionych przez spółkę Frucona Košice czas trwania postępowania likwidacyjnego został oszacowany na około dwa lata, Sąd ponownie próbował sam dostarczyć argument wyjaśniający nieuwzględnienie czasu trwania postępowania likwidacyjnego. Ponadto dwuletni czas trwania nadal znacznie przekraczał termin czterech miesięcy konieczny do otrzymania środków finansowych w postępowaniu układowym.
- 55 Podobnie na podstawie swoich własnych argumentów Sąd w pkt 127 zaskarżonego wyroku stwierdził, że gdyby w niniejszej sprawie przeprowadzone zostało postępowanie likwidacyjne, czas jego trwania byłby krótszy niż zwykły czas trwania takiego postępowania.
- 56 Co się tyczy części pierwszej zarzutu pierwszego podniesionego w odwołaniu, Komisja twierdzi, że przy stosowaniu kryterium prywatnego wierzyciela należy ustalić, czy przyznane przez państwo członkowskie udogodnienia w płatności zostałyby również przyznane przez prywatnego wierzyciela, czy też jest oczywiste, że ten ostatni nie zaoferowałby porównywalnych udogodnień. Wykładnię taką jakoby potwierdza swoboda uznania, jaką dysponuje Komisja przy dokonywaniu złożonych ocen ekonomicznych, takich jak oceny, których wymaga stosowanie kryterium prywatnego wierzyciela.
- 57 Zdaniem Komisji Sąd zastosował prawidłowe kryterium prawne, polegające na ustaleniu, w świetle danych okoliczności, czy organ publiczny działał w taki sam sposób, w jaki postąpiłby w tych okolicznościach prywatny wierzyciel znajdujący się w takiej samej sytuacji, i słusznie stwierdził, że dokonywana przez niego kontrola ograniczała się do stwierdzenia oczywistych błędów popełnionych przez Komisję przy ocenie okoliczności faktycznych.

- 58 Wreszcie Komisja uważa, że argumenty spółki Frucona Košice dotyczące braku odniesienia do kryterium prywatnego wierzyciela i zakresu dokonywanej przez Sąd kontroli ocen Komisji odnoszą się do sposobu, w jaki Komisja i Sąd oceniły dowody, i wobec tego nie podważają wywodów Sądu w sprawie właściwego kryterium prawnego.
- 59 Jeśli chodzi o część drugą zarzutu drugiego podniesionego w odwołaniu, Komisja wskazuje, że ocena okoliczności faktycznych w świetle kryterium prywatnego wierzyciela powinna być oparta na wszystkich istotnych czynnikach, Frucona Košice podważa zaś jedynie ocenę kilku spośród wielu czynników.
- 60 Co się tyczy czasu trwania postępowania likwidacyjnego, Komisja zauważa, że w pkt 123 zaskarżonego wyroku Sąd w istocie stwierdził, że w spornej decyzji Komisja nie pominęła tej kwestii, lecz uznała, że przy uwzględnieniu informacji zawartych w pkt 17, 40 i 54 zaskarżonej decyzji, nie było potrzeby uznania czasu trwania postępowania likwidacyjnego za czynnik stojący na przeszkodzie przeprowadzeniu takiego postępowania.
- 61 W pkt 124 spornej decyzji Sąd jedynie potwierdził dowody, którymi dysponowała Komisja. Dokonane przez Sąd w pkt 125 i 126 zaskarżonego wyroku odniesienie do sprawozdań nie było zawarte w zaskarżonej decyzji i stanowi jedynie obiter dictum.
- 62 Również w pkt 127 zaskarżonego wyroku Sąd ograniczył się do zbadania dowodów, którymi dysponowała Komisja, w celu zbadania, czy popełniła ona oczywisty błąd w ocenie. Komisja wskazuje w tym względzie, że nie jest zobowiązana odpowiedzieć na każdy argument podniesiony przez beneficjenta domniemanej pomocy i że nie traciła czasu na rozważania dotyczące czasu trwania postępowania likwidacyjnego, gdyż – w szczególności przy uwzględnieniu przysługującego miejscowemu organowi podatkowemu statusu wierzyciela uprzywilejowanego – zagadnienie to nie byłoby przedmiotem zainteresowania hipotetycznego wierzyciela prywatnego.
- 63 Wobec powyższego argumenty podniesione przez spółkę Frucona Košice w części pierwszej zarzutu pierwszego, zmierzające do wykazania, że Sąd zastąpił własnymi argumentami argumenty Komisji, są bezzasadne.
- 64 St. Nicolaus – trade podnosi, że przy stosowaniu kryterium prywatnego wierzyciela istotne jest zadanie sobie pytania, czy inwestor prywatny przeprowadziłby rozpatrywaną transakcję na takich samych warunkach, a w wypadku odpowiedzi przeczącej zbadanie, na jakich warunkach mógłby ją przeprowadzić.
- 65 Spółka ta wskazuje, że z punktu widzenia miejscowego organu podatkowego natychmiastowa spłata wierzytelności przez spółkę Frucona Košice nie była konieczna w chwili, kiedy przyjął propozycje układu. Prywatny wierzyciel znajdujący się w sytuacji takiej jak sytuacja miejscowego organu podatkowego nie byłby zatem skłonny zrezygnować z możliwości uzyskania tej spłaty w zakresie szerszym niż proponowany w ramach układu.
- 66 Co się tyczy czasu trwania postępowania likwidacyjnego, St. Nicolaus – trade uważa, że z pkt 123 zaskarżonego wyroku wynika, iż Komisja zbadała to zagadnienie. Instytucja ta dysponowała w tym względzie szerokim zakresem uznania i w istocie dokonała w niniejszej sprawie oceny przedłożonej jej sytuacji faktycznej w świetle złożonego charakteru postępowania likwidacyjnego, liczby wierzycieli i okoliczności, że administracja skarbową była nie tylko wierzycielem większościowym, ale również wierzycielem uprzywilejowanym spółki Frucona Košice. Na tej podstawie Komisja i Sąd słusznie uznali, że postępowanie likwidacyjne z dużym prawdopodobieństwem zakończyłoby się w krótszym niż zwykle koniecznym do przeprowadzenia takiego postępowania terminie.

Ocena Trybunału

- 67 Frucona Košice zarzuca zasadniczo Sądowi, że ograniczył się do skontrolowania, czy przeprowadzona przez Komisję analiza zawierała oczywiste błędy w ocenie, i że nie zbadał, czy została ona dokonana z punktu widzenia prywatnego wierzyciela. W szczególności Sąd nie sprawdził, czy dostępne informacje dotyczące czasu trwania postępowania likwidacyjnego mogły mieć wpływ na podjęcie decyzji przez prywatnego wierzyciela i czy Komisja wzięła te informacje pod uwagę. Zamiast dokonać takiej kontroli Sąd w oparciu o własne argumenty uzasadnił niezbadanie tych elementów w zaskarżonej decyzji.
- 68 Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- 69 Pojęcie pomocy obejmuje nie tylko świadczenia o charakterze pozytywnym, takie jak przyznanie subwencji, lecz również różne formy środków interwencyjnych, które w różny sposób zmniejszają koszty obciążające zwykle budżet przedsiębiorstwa i które, nie będąc przez to subwencjami w ścisłym znaczeniu tego słowa, mają jednak taki sam charakter oraz identyczny skutek (zob. podobnie wyroki: z dnia 1 grudnia 1998 r. w sprawie C-200/97 Ecotrade, Rec. s. I-7907, pkt 34; z dnia 19 maja 1999 r. w sprawie C-6/97 Włochy przeciwko Komisji, Rec. s. I-2981, pkt 15).
- 70 Niemniej jednak przesłanki, jakie musi spełnić działanie, by mogło wchodzić w zakres pojęcia „pomocy” w rozumieniu art. 107 TFUE, nie są spełnione, jeżeli przedsiębiorstwo będące beneficjentem mogłoby uzyskać taką samą korzyść co korzyść przysporzona mu przy użyciu zasobów państwowych w okolicznościach, które odpowiadają normalnym warunkom rynkowym (zob. podobnie wyrok z dnia 5 czerwca 2012 r. w sprawie C-124/10 P Komisja przeciwko EDF, pkt 78 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 71 W wypadku kiedy wierzyciel należący do sektora publicznego przyznaje udogodnienia w płatności zadłużenia należnego mu od przedsiębiorstwa, oceny tej dokonuje się co do zasady na podstawie kryterium inwestora prywatnego. Kryterium to, o ile ma zastosowanie, figuruje wśród elementów, które Komisja jest zobowiązana uwzględnić, aby ustalić istnienie takiej pomocy (zob. podobnie wyroki: z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie C-342/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. s. I-2459, pkt 46; z dnia 29 czerwca 1999 r. w sprawie C-256/97 DM Transport, Rec. s. I-3913, pkt 24; ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko EDF, pkt 78, 103).
- 72 Takie udogodnienia w płatnościach stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, jeżeli ze względu na znaczenie wynikającej z tego korzyści gospodarczej jest oczywiste, że przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie uzyskałoby porównywalnych udogodnień od wierzyciela prywatnego, który znajdowałby się w takiej samej sytuacji jak wierzyciel należący do sektora publicznego lub w sytuacji do niej podobnej i który podejmowałby działania w celu uzyskania zapłaty kwot należnych mu od dłużnika przeżywającego trudności finansowe (zob. podobnie ww. wyroki: w sprawie Hiszpania przeciwko Komisji, pkt 46; w sprawie DM Transport, pkt 30; a także w sprawie Komisja przeciwko EDF, pkt 79).
- 73 Do Komisji należy dokonanie całościowej oceny z uwzględnieniem wszelkich dowodów istotnych w danym przypadku, które umożliwiają jej ustalenie, czy jest oczywiste, że przedsiębiorstwo będące beneficjentem nie uzyskałoby porównywalnych udogodnień od takiego wierzyciela prywatnego (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko EDF, pkt 86).

- 74 Bezsporne jest, że dokonana przez Komisję analiza kwestii, czy określone środki mogą być uznane za pomoc państwa z powodu tego, iż postępowanie organów władzy publicznej było odmienne od postępowania wierzyciela prywatnego, wymaga dokonania złożonej oceny ekonomicznej (zob. wyrok z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie C-525/04 P Hiszpania przeciwko Lenzing, Zb.Orz. s. I-9947, pkt 59).
- 75 W tym względzie należy przypomnieć, że w ramach kontroli, jaką sprawują sądy Unii nad dokonywanymi przez Komisję złożonymi ocenami ekonomicznymi w dziedzinie pomocy państwa, sąd Unii nie może zastąpić oceny ekonomicznej dokonanej przez Komisję swoją własną oceną (zob. podobnie wyrok z dnia 2 września 2010 r. w sprawie C-290/07 P Komisja przeciwko Scott, Zb.Orz. s. I-7763, pkt 64, 66 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 76 Niemniej jednak sąd Unii powinien w szczególności dokonać nie tylko weryfikacji materialnej prawidłowości przytoczonych dowodów, ich wiarygodności i spójności, ale także kontroli, czy te dowody stanowią zbiór istotnych danych, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji, i czy mogą one stanowić poparcie dla wniosków wyciągniętych na ich podstawie (wyrok z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie C-12/03 P Komisja przeciwko Tetra Laval, Zb.Orz. s. I-987, pkt 39; ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Scott, pkt 65).
- 77 Z powyższych wywodów wynika, że w świetle argumentów podniesionych przez spółkę Frucona Košice w pierwszej instancji Sąd powinien w szczególności zbadać, czy dostępne informacje dotyczące czasu trwania postępowania likwidacyjnego były w niniejszej sprawie istotne dla oceny pod kątem kryterium prywatnego wierzyciela, a jeśli tak, to czy Komisja wzięła je pod uwagę.
- 78 W tym względzie należy uważać za istotną każdą informację mogącą mieć zauważalny wpływ na podjęcie decyzji przez prywatnego wierzyciela postrzeganego jako ostrożny i sumienny w zwykle przyjętym stopniu, który znajdowałby się w takiej samej sytuacji jak wierzyciel należący do sektora publicznego lub w sytuacji do niej podobnej i który podejmowałby działania w celu uzyskania zapłaty kwot należnych mu od dłużnika mającego trudności płatnicze.
- 79 W niniejszym przypadku jest bezstronne, że jeśli chodzi o otrzymanie zapłaty należnych mu kwot ostrożny i sumienny w zwykle przyjętym stopniu prywatny wierzyciel znajdujący się w sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji miejscowego organu podatkowego musiał dokonać wyboru w szczególności pomiędzy propozycją układu i likwidacją spółki Frucona Košice.
- 80 Wynika z tego, że w celu określenia najkorzystniejszej alternatywy wierzyciel taki musiałby ocenić zalety i wady każdego z tych postępowań.
- 81 W niniejszej sprawie, jak słusznie wskazuje spółka Frucona Košice, ze względu na to, że czas trwania wspomnianych postępowań powoduje odroczenie odzyskania należnych kwot i w ten sposób może, w wypadku długotrwałych postępowań, niekorzystnie wpłynąć między innymi na wartość tych kwot, należy stwierdzić, że chodzi o element mogący mieć zauważalny wpływ na podjęcie decyzji przez prywatnego wierzyciela ostrożnego i sumiennego w zwykle przyjętym stopniu, znajdującego się w sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji miejscowego organu podatkowego.
- 82 W konsekwencji Sąd był zobowiązany do zbadania, czy przy ocenie kryterium prywatnego wierzyciela Komisja wzięła pod uwagę dostępne informacje dotyczące w szczególności czasu trwania postępowania likwidacyjnego.
- 83 W tym względzie z pkt 123 zaskarżonego wyroku, przytoczonego w pkt 35 niniejszego wyroku wynika, że Sąd stwierdził, iż Komisja wskazała w motywie 54 spornej decyzji stanowisko Republiki Słowackiej w odniesieniu do czasu trwania takiego postępowania i wspominała w motywie 40 tej o stanowisku spółki Frucona Košice. Na tej podstawie Sąd uznał, że Komisja nie „pomięła tej kwestii”.

- 84 Tymczasem przede wszystkim wywody, do których odwołuje się Sąd, znajdują się – jak słusznie wskazuje Frucona Košice – w tytułach IV i V spornej decyzji, poświęconych streszczeniu uwag stron zainteresowanych i Republiki Słowackiej, a nie w tytule VI, zawierającym ocenę dokonaną przez Komisję.
- 85 Następnie, jak zostało wskazane w pkt 82 niniejszego wyroku, Sąd był zobowiązany zbadać nie to, czy Komisja pominęła dostępne informacje dotyczące czasu trwania postępowania likwidacyjnego, czy też ich nie pominęła, lecz czy wzięła je pod uwagę w ramach oceny kryterium prywatnego wierzyciela.
- 86 Wynika z tego, że Sąd powinien był zbadać, czy Komisja poświęciła część wywodów powtórzonych w tytule VI spornej decyzji, a w szczególności w jego sekcji 2.1, dotyczącej porównania układu i likwidacji, czasowi trwania postępowania likwidacyjnego. Tymczasem takie badanie nie zostało przedstawione w zaskarżonym wyroku.
- 87 Wreszcie, choć w pkt 125–127 zaskarżonego wyroku, które również zostały przywołane w pkt 35 niniejszego wyroku, Sąd zbadał różne elementy dotyczące wiarygodności i spójności informacji dostarczonych przez Frucona Košice w toku postępowania administracyjnego i stwierdził, że w konkretnych okolicznościach niniejszej sprawy Komisja mogła uznać, iż czas trwania postępowania likwidacyjnego nie mógł mieć wpływu na podjęcie decyzji przez prywatnego wierzyciela, należy wskazać, że przeprowadzone przez Sąd badanie nie odwołuje się do żadnej oceny zawartej w spornej decyzji.
- 88 Z powyższego wynika, że odrzucając badane przez siebie zarzuty, Sąd oparł się na ocenie czasu trwania postępowania likwidacyjnego mającej stanowić uzupełnienie luki w uzasadnieniu spornej decyzji przy wykorzystaniu argumentów niezawartych w tej decyzji. Poprzez takie działanie Sąd przekroczył zakres kontroli sądowej.
- 89 W ramach kontroli legalności, o której mowa w art. 263 TFUE, Trybunał i Sąd są bowiem właściwe w zakresie skarg podnoszących zarzut braku kompetencji, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia traktatu FUE bądź jakiegokolwiek reguły prawnej związanej z jego stosowaniem lub nadużycia władzy. Artykuł 264 TFUE stanowi, że jeśli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność kwestionowanego aktu. Trybunał i Sąd nie mogą zatem, w jakimkolwiek przypadku, zastępować uzasadnienia autora zaskarżonego aktu swoim własnym uzasadnieniem (zob. wyroki: z dnia 27 stycznia 2000 r. w sprawie C-164/98 P DIR International Film i in. przeciwko Komisji, Rec. s. I-447, pkt 38; a także z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie C-487/06 P British Aggregates przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-10515, pkt 141).
- 90 Z powyższych wywodów wynika, że Sąd naruszył prawo, pomijając zbadanie, czy Komisja wzięła pod uwagę, w ramach dokonanej przez siebie oceny kryterium prywatnego wierzyciela, czas trwania postępowania likwidacyjnego, i uzupełniając w tym względzie własnym uzasadnieniem lukę w uzasadnieniu spornej decyzji.
- 91 Część pierwszą zarzutu pierwszego i część drugą zarzutu drugiego należy wobec tego uznać za zasadne, a w konsekwencji należy uchylić zaskarżony wyrok.

W przedmiocie sprawy w pierwszej instancji

- 92 Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w przypadku uchylenia orzeczenia Sądu Trybunał może wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala.

- 93 W niniejszym przypadku Trybunał posiada informacje konieczne do wydania orzeczenia ostatecznego w przedmiocie części pierwszej zarzutu czwartego skargi w pierwszej instancji, dotyczącej czasu trwania postępowania likwidacyjnego.

Argumentacja stron

- 94 W ramach części pierwszej zarzutu czwartego skargi złożonej w pierwszej instancji Frucona Košice podnosi zasadniczo, że Komisja nie wzięła pod uwagę czasu trwania postępowania likwidacyjnego i dotyczących go dowodów, które spółka ta przedstawiła w toku postępowania administracyjnego. Tymczasem prywatny wierzyciel wziąłby ten czas pod uwagę i wobec tego wolałby przyjąć propozycje układu, zważywszy że postępowanie likwidacyjne jest o wiele dłuższe niż postępowanie dotyczące układu, a więc wiązałoby się z utratą przychodów z tytułu odsetek w porównaniu do zysku z układu i wobec tego nie zapewniałoby odzyskania kwoty wyższej niż oferowana w ramach propozycji układu.
- 95 Komisja odpiesa te zastrzeżenia, twierząc, że w motywach 40 i 54 spornej decyzji wzięła pod uwagę czas trwania postępowania upadłościowego i że w okolicznościach niniejszej sprawy nie było konieczne szczegółowe określenie spodziewanego czasu trwania tego postępowania.
- 96 Przede wszystkim zdaniem Komisji, nawet przy założeniu, że postępowanie likwidacyjne byłoby długotrwałe – z czym Komisja nie zgadza się, mając w szczególności na względzie stanowisko władz słowackich i niewielką liczbę wierzycieli – z wywodów przeprowadzonych w spornej decyzji wynika, że taki układ w każdym wypadku byłby mniej korzystny dla państwa słowackiego niż postępowanie likwidacyjne.
- 97 Ponadto ze względu na to, iż miejscowemu organowi podatkowemu przysługiwał status wierzyciela uprzywilejowanego, to ponieważ zadłużenie na jego rzecz było zabezpieczone na nieruchomościach spółki Frucona Košice, wycenionych przez tę spółkę na kwotę 194 mln SKK, a przez wspomniany organ na kwotę 397 mln SKK, więc w dowolnym momencie postępowania likwidacyjnego jego roszczenia mogłyby zostać zaspokojone w drodze sprzedaży aktywów stanowiących zabezpieczenie, zgodnie z ustawą nr 328/1991 o postępowaniu likwidacyjnym i układowym. Wobec tego, jeśli chodzi o te aktywa, czas trwania postępowania upadłościowego nie miałby znaczenia.
- 98 Wreszcie obliczenia spółki Frucona Košice są według Komisji oparte na ostatecznej kwocie, jaka zostałaby otrzymana, w wysokości znacznie niższej niż rzeczywista wartość aktywów przedsiębiorstwa, pomniejszonej o koszty postępowania likwidacyjnego. Ze względu na to, iż wiarytelność miejscowego organu podatkowego stanowiła ponad 99% zarejestrowanego zadłużenia, organ ten mógłby spodziewać się, że w ramach tego postępowania otrzyma co najmniej 435 mln SKK. Nawet przy uwzględnieniu stopy oprocentowania kredytu, o której wspomina Frucona Košice, jeśli prywatny wierzyciel mógłby odzyskać taką kwotę, byłby skłonny poczekać do zakończenia postępowania likwidacyjnego, nawet gdyby czas trwania tego postępowania miał objąć maksymalny zakładany okres.
- 99 St. Nicolaus – trade popiera argumentację Komisji.

Ocena Trybunału

- 100 Jak wynika w szczególności z pkt 78–81 niniejszego wyroku, w przypadku takim jak rozpatrywany w niniejszej sprawie czas trwania postępowania likwidacyjnego stanowi element mogący mieć zauważalny wpływ na podjęcie decyzji przez prywatnego wierzyciela ostrożnego i sumiennego w zwykle przyjętym stopniu, znajdującego się w sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji miejscowego organu podatkowego, a wobec tego przy ocenie kryterium prywatnego wierzyciela Komisja była zobowiązana wziąć pod uwagę dostępne informacje dotyczące w szczególności czasu trwania tego postępowania.

- 101 Tymczasem należy stwierdzić, że w tytule VI spornej decyzji zawierającym ocenę dokonaną przez Komisję, a w szczególności w jego sekcji 2.1 dotyczącej porównania układu i likwidacji, nie występuje żadne odniesienie od czasu trwania takiego postępowania.
- 102 Choć Komisja podnosi, że w konkretnych okolicznościach niniejszej sprawy mogła uważać, iż czas trwania postępowania likwidacyjnego nie mógł mieć wpływu na podjęcie decyzji przez prywatnego wierzyciela, należy wskazać, że w świetle argumentacji i dowodów dostarczonych przez spółkę Frucona Košice w toku postępowania administracyjnego oraz w świetle uwag zawartych w pkt 78–81 niniejszego wyroku Komisja była zobowiązana przedstawić w spornej decyzji, przynajmniej w skrócie, rozważania, które doprowadziły ją do tego wniosku.
- 103 Z powyższych rozważań wynika, że pomijając przy ocenie kryterium prywatnego wierzyciela czas trwania postępowania likwidacyjnego, Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie. O ile Komisja wzięła ten element pod uwagę, to jednak nie uzasadniła swojej decyzji w sposób wymagany prawem.
- 104 Część pierwszą zarzutu czwartego skargi wniesionej w pierwszej instancji należy wobec tego uznać za zasadną.
- 105 Niemniej jednak ze względu na to, że w pkt 93–99 spornej decyzji Komisja stwierdziła, iż egzekucja zaległości podatkowych była dla prywatnego wierzyciela znajdującego się w sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji miejscowego organu podatkowego bardziej korzystna niż propozycja układu, ustalenie zawarte w punkcie poprzedzającym nie może samo w sobie prowadzić do stwierdzenia nieważności tej decyzji.
- 106 Jak zostało bowiem wskazane przez Sąd w pkt 92 zaskarżonego wyroku, wobec takiego ustalenia konieczne jest zbadanie pozostałych zarzutów podniesionych przez spółkę Frucona Košice, w przedmiocie których się nie wypowiedział, a wśród nich w szczególności zarzutów dotyczących oceny kryterium prywatnego wierzyciela w odniesieniu do wspomnianej egzekucji zaległości podatkowych.
- 107 Tymczasem należy stwierdzić, że jeśli chodzi o to badanie, stan postępowania nie pozwala na rozstrzygnięcie sporu. Wobec tego sprawę należy skierować do ponownego rozpoznania przez Sąd, aby wydał orzeczenie w przedmiocie podniesionych przed nim zarzutów, co do których się nie wypowiedział.

W przedmiocie kosztów

- 108 Ze względu na fakt, iż sprawa zostaje przekazana Sądowi do ponownego rozpoznania, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie T-11/07 Frucona Košice przeciwko Komisji zostaje uchylony.**
- 2) **Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej, aby wydał orzeczenie w przedmiocie podniesionych przed nim zarzutów, co do których się nie wypowiedział.**
- 3) **Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Podpisy